

CSALI MESE (1)

Mese, mese, pillangó,
Hímes szárnyon csapongó,
Csitt! – Különben meg nem áll!
Ide száll, oda száll...
Most jutott az eszembe:
Ideszállt a fejembe.
Tiszán túl, Dunán túl
Alma hull a fárúl;
Arany alma, zengő,
Úgy szól, mint a csengő.
Szedegetik fiúk, lányok,
Tele már a tarisznyájok.

Én is szedtem a Liszkával,
Egy egész nagy tarisznyával.
De 'hogyan otthon mutogattam
S az asztalra rakosgattam:
Gurult a sok alma,
Ki jobbra, ki balra!
Kergettem is, de hiába.
Nem érhettem a nyomába,
Csakúgy csengett, mint a csengő,
Várta már az aranyerdő.
Visszagurult mind a fára...
Elég ez a mese mára.

CSALI MESE (2)

Nyúlháj, daruháj
Hol voltál te, kisdaróci,
Nagydaróci kis Mihály?

– Seholházán, Nekeresden,
Meg is leltem, mit kerestem:
Nagy lagzi volt egy kis házban,
Lehettünk vagy háromszázan.
A szoba sarkába'
Duna, Tisza zsákba'.

Húzták a cigányok
Táncolt gazdag, szegény,
De legszilajabban
Ropta a vőlegény.
Mondtam neki: „Lassabban, hé!
Meglásd, hogy megbánod:
A sárga rézsarkantyúddal
Kirúgod a zsákot.”
Nem hallgatott a vőlegény
Ám az okos szóra,
Olyanokat ugrott, mintha
Vadkecske lett volna.
Nagy mulató kedvében
Se hallott, se látott;
Egyszer aztán
Kirúgta a zsákot.
Duna, Tisza kiszabadult,
Harsogott vágatva...
El is vitte a násznépet
Kit erre, kit arra.
Én egy hullám sörényébe
Belekapaszkodtam
Három éjjel, három nap
Haza is jutottam.
Vissza nem is vágyok
Jó napot kívánok.

Nyúlháj, daruháj,
Isten hozott, kisdaróci,
Nagydaróci kis Mihály!